

Жељно Иванковић

СТАРИ НАМЈЕШТАЈ

Мајка љубоморно чува
стари намјештај
у њега одлаже
ствари за које често
помислим
да нису вриједне ниги
најповршнијих успомена
њезин поглед
једино је што га још
држи у животу

X X X

Тихо достојанство снова
учини нас далеким себи
обезглави предсказивача кише
геометријом несанице
и више нисмо доли тегоба
неком другом у нама
виолинским ноктима задиремо
себи у поткожје несвањиви
глазбом озрцањени
последњи путници из круга

ИЗБОРИ

Уметност је једна од највиших
и најчистијих врста
једноставности и једнообразности
и једнообразности
и једнообразности
и једнообразности
и једнообразности
и једнообразности
и једнообразности

202

БУБЕЊЕ ГРАДА

*Најприје дубоко зијевајући
ријека прескаче све своје мостове
анђео јутарњих шума допијева
последње акорде буднице
а онда се
у небо стрмоглављују
дланови бетонског цвијета
и прије него се заокружи
ломи лијет очију
забост ће се нож у срце
птичије путање*